

Tarih : 15.10.2021

Konu : Hz. Peygamber ve Vefa Toplumu

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بَلَى مَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ وَاتَّقَى فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: لِكُلِّ غَادِرٍ لَوَاءٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُعْرَفُ بِهِ

Kıymetli Müslümanlar!

Sevgiyi, dostluğu devam ettirmek, yapılan iyilikleri unutmamak anlamlarına gelen vefa, bir Müslümanda bulunması gereken en güzel ahlaki özelliklerden birisidir. Müslüman, kendisini sonsuz nimetler ile donatan Yüce Yaraticıya karşı nankör ve vefasız olamaz. O'na kulluk ederek vefasını gösterir. Hidayet rehberimiz olan Peygamberimize, bizleri bin bir türlü sıkıntıyla yetiştirip büyüten anne babamıza ve hayatın iyi ve kötü günlerini paylaştığımız eşimize karşı vefasız olmak, yapılan iyilikleri unutmak Müslümana yakışmaz.

Vefakârlığın en güzel örneklerini Hz. Peygamberimizde görürüz. O kendisine yapılan en küçük bir iyiliği bile unutmaz mutlaka karşılığını verirdi. Peygamber Efendimiz, en yakınlarının vefatından sonra amcası Ebu Talib'in hanımı Fatıma ona annelik yapmış, sevgi ve merhametle onu büyüttü. Efendimiz, vefa timsali yengesini kaybedince, "Annem öldü" diyerek üzüntüsünü dile getirmiş ve elbisesiyle onu örterek kabre indirmişti. Kendisini meraklı gözlerle takip eden ashâbın, bu özel ilginin sebebini sorması üzerine, vefakârlık ve kadirşinaslığını yansıtan şu sözler döküldü Rahmet Elçisinin dilinden; **"O, adeta benim anamdı. Kendi çocuklarından önce benim karnımı doyurur, benimle ilgilenirdi."** (1)

Kıymetli Mü'minler!

Peygamberimiz (s.a.s), anne-babaya karşı vefalı olmaya ayrı bir önem verirdi. Çünkü onlar, evlatlarına yıllarca verdikleri emeğin karşılığında vefayı en çok hak edenlerdir. Eşler arasında vefa ise, huzurlu bir aile hayatı için

vazgeçilemez bir husustur. Ayet-i kerimede, eşler arasında anlaşmazlık durumlarında, tartışmaya sebep olan kötülöklere değil, evliliğin ilk günlerinde yapılan iyiliklere bakmamız gerektiği, **"Aranızdaki iyilikleri unutmayın"** (2) ikazıyla vurgulanır. Bizim için en güzel örnek olan Hz. Peygamberimiz de eşi Hz. Hatice'nin vefatından sonra onu hep özlemle anmış onun dostlarına iyilikler yaparak vefasını göstermişlerdir.

Kardeşlerim!

Dostlukların devamı için arkadaşlara karşı vefalı olmak gerekir. Mekke'nin fethinden sonra Ensar, artık Peygamberimizin Mekke'de kalacağını Medine'ye dönmeyeceğini düşünmüşlerdi. Bunun üzerine Efendimiz, şu sözlerle dostlarını teselli etti; **"Öyle bir şey yapmaktan Allah'a sığınırım. Ben sizin memleketinize hicret ettim. Hayatım da sizinle, ölümüm de sizinledir."** (3)

Kardeşlerim!

Maalesef dostlukların azaldığı, bireyselleşmenin arttığı, anne-babaların yalnızlığa terk edildiği, ahde vefanın unutulmaya yüz tuttuğu şu zamanda en güzel örnek olarak gönderilen Hz. Peygamber'in vefakârlığını, ahde vefasını ve sadakatini kendimize örnek alalım. Anne-babamıza, eş ve çocuklarımıza, kardeşlerimize dostlarımıza karşı vefalı olalım. Yanlış bir hareketle karşılaşınca yanlışa değil, daha önceki iyiliklere, güzelliöklere bakarak dostlukların devamı için uğraşalım.

Hutbemi bir ayet-i kerimenin mealı ile bitirmek istiyorum: **"Her kim ahbine vefa gösterir ve günah işlemekten sakınırsa bilsin ki Allah o sakınanları sever."** (4)

Norveç Diyanet Hutbe Komisyonu

1. İbn Abdi'l-Ber, el-İstiab, 1/369.
2. Bakara, 2/237.
3. Müslim, Cihâd ve siyer, 86.
4. Âli İmran, 3/76.